

Jokainen, kuin veljeänsä vihaa, hän on murhaaja; ja te tiedätte, ettei yhdessäkään murhaajassa ole ijankaikkinen elämä pysyvä. 1. Joh. 3:15

Mitä Johannes tässä kirjoittaa niistä, jotka vihaavat veljeänsä, on ijankaikkinen totuus, vaikkei ne, jotka veljeänsä vihaavat, tunne vihaansa, koska viha muuttuu totuudeksi. Sillä vihalla ymmärretään tässä paikassa erinomattain sitä hengellistä vihaa, joka läpi aikaa on ollut vaimon siemenen ja käärmeen siemenen välillä siitä saakka, kuin Aatamin ensimmäinen poika Kain tappoi veljensä.

Ei niillä ollut riitaa maallisten kappalten päältä, mutta niin kuin silloin se, joka lihan jälkeen syntynyt oli, vainois sitä, joka hengen jälkeen syntynyt oli, niin se vielä nytkin tapahtuu. Kain oli nimittäin lihan jälkeen syntynyt. Hän oli käärmeen siemen. Hän oli ensimmäinen kristittyin vainooja. Ja hänen sukukuntansa on vielä elämässä. Tämä kristittyin vainoaminen on pysynyt siitä saakka, kuin Kain tappoi veljensä, ja on pysyvä niin kauan kuin joku kristitty löytyy maailmassa.

Ja kutka ne ovat, jotka erinomattain vainoavat kristityitä? Huorat ja varkaat ovat ensimmäiset vainoamaan kristityitä, sitte juomarit ja viinaporvarit, sitte kiroilijat ja tappelusmiehet ja viimein suukristityt ja siveät. Kaikki nämät vihaavat ja vainoavat kristityitä.

Vanhassa Testamentissa ovat semmoiset ihmiset vainonneet profeetoita ja Uudessa Testamentissa ovat samankaltaiset ihmiset vainonneet kristityitä. Ja kaikki tämä viha ja vaino on tullut siitä, että profeetat ovat Jumalan puolesta haukkuneet ja soimanneet suruttomille syntiä. Sen haukkumisen tähden suutuit kaikki suruttomat profeetoille. Sen saman haukkumisen tähden tapettiin Johannes Kastaja, ja sen haukkumisen ja tuomitsemisen tähden

ristiinnaulittiin myös Vapahtaja. Ja ei se ole niin ihmeellinen, että julkiset huorat ja varkaat vihaavat kristityitä sen haukkumisen tähden, mutta se on ihmeellisempi, että myös siveät ihmiset suuttuvat kristityille.

Ylimmäiset papit, kirjanoppineet ja fariseukset olit mielestensä siveät ihmiset, mutta nepä pahimmiten vihasit Vapahtajaa. Ja niin se näkyy vielä nytki olevan, että papit, kirjanoppineet ja fariseukset ovat pahimmat vainoamaan kristityitä. Se tulee siitä, että he ymmärtävät noutaa valkean helvetistä, eli kääntää maailman lain nurin, niin että se laki, joka on suruttomia vastaan tehty, tulee kristityille. Mutta Vapahtaja sanoo opetuslapsillensa: "Jokainen, joka teitä tappaa, se luulee tekevänsä Jumalalle palveluksen. Ja sitä he tekevät, ettei he tunne minua eikä Isää."

Saulus oli sokeudessaan kiivas vainoamaan Jumalan seurakuntaa, sillä hän oli saanut sen ylösvalaistuksen helvetistä, että kristityt ovat villihenget, jotka muka tahdoit Mooseksen uskoa hävittää. Ja tämän aikaiset suruttomat sanovat, että kristityt tahtovat Lutheruksen uskoa hävittää. Mutta ei he tiedä raukat, mikä Lutheruksen usko on, ja mistä Lutheruksen usko on alkunsa saanut.

Tämän päivän evankeliumissa on Vapahtaja lukenut hirmuisen tuomion niille verimadoille, jotka ovat profeettain verta vuodattaneet. Ja se tuomio kuuluu kaikille Jeesuksen ristin vihollisille, sekä entisille verimadoille, että tämän aikaisille, jotka vielä nytki vainoavat Jumalan seurakuntaa ja sen kautta ilmoittavat vihansa Jumalata kohtaan. Kristityt saavat olla tuskassa, pelvossa ja ahdistuksessa niitten

suruttomain tähden, jotka heitä vihaavat uskon tähden.

Mutta kristityillä on se toivo ja uskallus Jumalaan, että he pian pääsevät vihamiesten vainoamisesta, koska se Suuri Ristin-kantaja tulee tuomitsemaan maailmaa. Silloin alkavat kristittyin viholliset, pilkkaajat ja vastustajat ulvomaan ja kiristelemään hampaitansa, koska he saavat nähdä ketä he pistäneet ovat. Katuvaiset ja uskovaiset pääsevät pian siirtymään kirkkaaseen ilmaan. Ja niin kuin Stefanus näki jo täällä Jumalan Pojan istuvan Jumalan oikealla kädellä, niin saavat myös kaikki uskovaiset pian nähdä Jumalan Pojan istuvan voiman oikealla kädellä. Isä meidän jne.

Evankeliumi: Matt. 23: 34

Tämän päivän evankeliumissa soimaa Jeesus juutalaisia profeettain vainoamisesta ja uhkaa hirmuisella tuomiolla. Meidän pitää katseleman, mikä hirmuinen tuomio tulee niille juutalaisille, jotka vihaavat ja vainoavat profeetoita.

Juutalaisille oli niin paljon saarnattu katumuksesta ja parannuksesta, että heidän olis jo aikaa pitänyt tekemän parannusta säkissä ja tuhassa, mutta juutalaiset pahenit ja paaduit siitä parannuksen saarnasta, niin kuin myös täällä suruttomat paatuvat, jota enemmän heille saarnataan. Paatumus on tullut juutalaisille profeettain, Johannes Kastajan ja Vapahtajan saarnoista.

Mutta olikohan se profeettain ja opettajain syy, että juutalaiset paaduit? Niin luulevat juutalaiset, että profeettain syy se on, että he paatuvat, vaikka ensin osa juutalaisista ei tunne paatumustansa. He luulevat, että nuo ovat väärät profeetat ja villihenget, ja sen tähden heidät pitää tapettaman ja hävitettämän; sillä juutalaiset ovat välistä sanoneet näin: "Profeetat puhuvat tuuleen, ja niillä ei ole Jumalan sanaa."

Ja niin sanovat vielä nytki muutamat juutalaiset: "Kristityt tulevat kirouksella ihmisten päälle. Eivät he puhu Jumalan sanan jälkeen." Mistä juutalaiset ymmärtävät Jumalan sanaa? He luulevat näkevänsä ja kysyvät: "Olemmeko me sokeat?" Vielä rietas skoulaa heitä, että heidän pitää valheita uskomman.

Jos huono vuosi tulee, niin pannaan profeettain päälle syy. Jos nälkä ahdistaa kansaa, niin profeetan pään pitää vastamaan. Eivät juutalaiset tahdo tunnustaa, että he ovat sen rangaistuksen ansainneet. Ja tämä on nyt oikea syy, minkä tähden juutalaiset vainoavat profeetoita ja kristityitä. Rietas on kääntänyt heidän silmänsä nurin, niin että profeetat tulevat vääriksi ja juutalaiset oikeiksi. Kristityt muuttuvat villihengiksi ja suruttomat tulevat kristityiksi.

Niinmuodoin on maailman ruhtinas antanut juutalaisille oikeuden vainota profeetoita ja vihata kristityitä. Tämä vanhurskas veri on alkanut vuotamaan Aabelista asti, ja on läpi ajan vuotanut ja vuodatetaan vielä nytkin pakanain seassa. Mutta tämän vanhurskaan veren pitää keran tuleman polttavaiseksi, koska silmät aukenevat. Vaikka ei suruttomain ja paatuneitten tunto herää enää armon ajassa. Niin näyttää kaikista heidän raadistansa, että he menevät paatuneina helvettiin.

Niin kävi niille juutalaisille, jotka paaduit Johanneksen, Kristuksen ja apostolein aikana. Rietas teki heidät niin sokeiksi, että he nousit esivaltaa vastaan, jonka tähden esivalta rankaisi heitä hirmuisesti. Vaara on, ettei käy tämän aikaisille juutalaisille juuri samoin. Semmoiset ajan merkit ovat jo näkyneet, ja jos parannusta ei tule tälle paatuneelle kansalle, niin väärin käypi. Täällä ne juovat, täällä ne kiroavat, täällä ne varastavat, täällä ne huoraavat, niin kuin Sodomassa ja Gomorrassa.

Täällä he pilkkaavat kristityitä ja ylenkatsovat sanaa ja armonvälikkappaleita.

Nälkä ja kallis aika rupeaa jo ahdistamaan köyhempiä. Eikö siis ole nähtävä, että Jumala on aikonut vuodattaa vihansa maljan maan päälle? Kristittyin pilkkaajat ja vastustajat saavat pian nähdä, mitä heidän paatumuksestansa seuraa. Kaikki vanhurskas veri, joka oli vuodatettu Vanhassa Testamentissa, hamasta vanhurskaan Aabelin verestä niin Sakarian, Barakian pojan vereen asti, tuli juutalaisten päälle Vapahtajan kuoleman jälkeen Jerusalemin hävityksessä.

Ja se vanhurskas veri, joka Uudessa Testamentissa on vuodatettu ensinnä pakanoilta ja sen jälkeen paavilaisilta, pitää myös koston saaman, sillä jota enemmän kristityitä vihataan ja vainotaan, sen suuremmaksi tulee paatumus suruttomassa kansassa, joka tämän vihan ja vainon tähden annetaan saatanan haltuun. Ei pilkkaajillakaan ole huokeampi kuin vastustajilla, jotka totuutta vastaan seisovat, niille tulee sama tuomio.

Mutta ei olis maailman ruhtinaalla niin suuri voima hallita pakanoita, ellei hänellä olis voima kääntää suruttomain silmät nurin, niin että he katsovat kristillisyyden vääräksi ja oman suruttomuutensa he katsovat oikeaksi. Juutalaiset näit seitsemän syntiä Kristuksen elämässä ja sen tähden juutalaiset ei saattaneet uskoa Hänen oppiansa oikeaksi. Samaten he myös näit vikoja opetuslapsissa. Sen tähden juutalaiset ei uskoneet heidän oppiansa oikeaksi.

Näinä aikoina on suruttomilla sama kirkkaus näkemään kristittyin vikoja. Ja kukas niille on antanut niin kirkaat silmät näkemään kristittyin vikoja? Ei kukaan muu kuin sama lasimestari, joka Kristuksen aikana antoi juutalaisille kirkaat silmät näkemään Hänen vikojansa. Ja niin

kauan kuin suruton ihminen näkee kristittyin vikoja, täytyy hänen pysyä paatumuksessansa.

Niin on nyt maailma vihannut ja vainonnut profetoita, Kristusta ja Hänen opetuslapsiansa maailman alusta ja niin on maailma heitä vihaava niin kauan kuin maailma seisoo, että synnin mitta täytettäisiin, että kaikki verimadot puserrettaisiin etsikköpäivänä. Ja heidän täytyy viimein oksentaa ulos kaiken vanhurskaan veren, jonka he imeneet ovat, niin kuin kirjoitettu on tämän päivän evankeliumissa. Ja se vanhurskas veri, jonka he imeneet ovat, pitää polttaman heidän tuntoansa ijankaikkisesti. Stefanus oli ensimmäinen kristitty Uudessa Testamentissa, jonka vanhurskaan veren paatuneet vuodatit. He olit niin hirmuisesti suuttuneet Stefanukselle, että he purit hampaitansa ja tukitsit korviansa. Eikös suruttomat nyt ymmärrä, mikä hirmuinen viha heillä on Jumalaa kohtaan, koska he näkevät hahmonsaa juutalaisten menetyksessä? Eikö suruttomat nyt mahda arvata olevansa Jeesuksen ristin vihollisia? Mutta se on kätetty heidän silmäinsä edestä.

Kristityt tietävät kyllä, ettei maailma saata olla vihaamatta ja vainoamatta, mutta he tietävät myös, että se Suuri Uskonsankari saattaa niin vahvistaa heidän uskonsa siinä suuressa sodassa ja kilvoituksessa, ettei perkele ja maailma saata heidän sieluansa vahingoittaa, vaikka perkeleen joukko ruumiin tappais. Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Älkää peljätkö sitä, joka ruumiin tappaa, mutta peljätkää enemmän sitä, joka saattaa sekä ruumiin että sielun helvetissä hukuttaa." Ja älkää iloitko siitä, että hirmuinen tuomio tulee niille, jotka teitä vainoavat, mutta iloitkaa siitä, että teidän nimenne on elämän kirjaan kirjoitettu. Amen.